

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Creciun Igor și avocatul acestuia Ghidirim Irina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Creciun Igor XXXXXX,

*născut la XXXXXXXX, originar din XXXXXXXXX,
domiciliat în mun. XXXXXXXXXXXXX*

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. de la 13 mai 2014 - până la 16 iunie 2016
(instanța de fond);
2. de la 19 iulie 2016 - până la 27 septembrie 2016
(instanța de apel);
3. de la 24 noiembrie 2016 – până la 22 februarie 2017
(instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 iunie 2016, Creciun Igor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Creciun Igor la 02 februarie 2014, aproximativ la 03³⁰, aflându-se pe bd. Renașterii colț cu str. Romană din mun. Chișinău, manifestând un comportament agresiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a încălcat grosolan ordinea publică și exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a lovit de mai multe ori cu pumnii în geamul gheretei, care aparține SRL „Consicon” pe care l-a deteriorat, cauzând o daună materială în sumă de 270 lei. În momentul incidentului în gheretă se afla vânzătoarea Mostovaia Valentina, care a fost nevoită să apeleze serviciul „902” solicitând ajutorul poliției pentru clarificarea cazului, însă Creciun Igor a continuat acțiunile sale ilegale numind-o cu cuvinte necenzurate și a opus rezistență violentă colaboratorilor de poliție sosiți la fața locului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care invocând blândețea pedepsei a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii formulate la 2 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării executării acesteia pe un termen de 2 ani.

În argumentarea cererii de apel procurorul a invocat, că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a acesteia prevăzute la art. 75 Cod penal, precum și nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, care anterior de mai multe ori a fost condamnat, însă nu a făcut concluziile necesare și a comis o nouă infracțiune din intenție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, apelul declarat a fost admis, casată sentința în partea numirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Creciu Igor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, deși instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pedeapsa numită inculpatului sub formă de amendă, este nejustificată, la stabilirea căreia instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, precum și de circumstanțele de fapt ale cauzei, de persoana inculpatului, care anterior de mai multe ori a fost condamnat, și deși antecedentele penale sunt stinse, totuși instanța a menționat că acesta nu s-a corijat și a săvârșit o nouă infracțiune din intenție.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Ghidirim I. în numele inculpatului, care, fără a invoca nici un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond, argumentând că instanța de apel greșit a admis apelul, iar pedeapsa numită este extrem de aspră la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise și benevol a reparat prejudiciul cauzat.

6.1. Exprimându-și dezacordul cu decizia nominalizată, inculpatul Creciu Ig. a atacat-o cu recurs ordinar, care, menționând prevederile pct. 6) alin. (1)

art. 427 Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărârii instanței de apel cu menținerea sentinței.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- acuzatorul de stat în cadrul ședințelor instanței de apel nu a adus probe ce ar confirma netemeinicia sentinței și nu a motivat aspectul blândeții pedepsei;

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante ale cauzei și anume: recunoașterea vinei, căința sinceră, recuperarea prejudiciului cauzat, numindu-i o pedeapsă prea aspră în raport cu gravitatea faptei săvârșite.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, argumentând că motivele invocate de recurenți, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa a fost stabilită în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezența temeiurilor menționate de norma dată.

Cu toate că inculpatul în recursul declarat face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar avocatul Ghidirim I. în numele lui Creciu I. în general nu invocă nici un temei de drept din cele prevăzute la norma de drept sus indicată, lecturând textele recursurilor Colegiul penal reține, că din conținutul acestora rezultă temeiul prevăzut la pct. 10), care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, instanța de recurs atestă, că autorii recursurilor nu contestă

starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, însă critică decizia instanței de apel numai în partea pedepsei, nefiind de acord cu categoria pedepsei stabilite.

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurenți nu este aplicabil în prezenta speță, iar la stabilirea pedepsei instanța de apel, ținând cont de cerințele art. 75 alin. (2) Cod penal, și-a argumentat motivat soluția adoptată, invocând motive concrete din care considerent a ajuns la concluzia că o pedeapsa mai blândă din numărul celor alternative prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia Creciu Ig. a fost recunoscut vinovat nu-și va atinge scopul, iar soluția precum că *corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin stabilirea pedepsei închisorii este justă și legală*, deoarece unul din scopurile pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or aplicarea unei pedepse sub formă de amendă pentru infracțiunea comisă de inculpat, reieșind din circumstanțele cauzei, precum și ținând cont de persoana acestuia, nu este oportună.

Instanța de recurs reține că, deși infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, ca una mai puțin gravă, și sunt prezente circumstanțele atenuante–recunoașterea parțială a vinei, nu poate fi neglijat faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, anterior acesta fiind condamnat de 4 ori (f.d.43), fiindu-i aplicată de către instanțele de judecată inclusiv și pedeapsa cu amendă, pedeapsă care, însă, nu și-a atins scopul de corectare și reeducare, prin urmare, instanța de apel just a conchis că corectarea lui Creciu Ig. fără a fi izolat de societate este imposibilă.

Generalizând cele menționate mai sus, instanța de recurs reține, că necătând la faptul că, antecedentele penale a lui Creciu Ig. sunt stinse, această circumstanță îl caracterizează pe inculpat și denotă că dânsul nu a făcut concluziile necesare săvârșind din nou o infracțiune cu intenție.

Având în vedere cumulul de împrejurări menționate, precum și ținând cont de persoana inculpatului, Colegiul penal atestă că, pedeapsa aplicată lui Creciu Ig. de către instanța de apel, este echitabilă și în limitele prevăzute de lege, corect individualizată în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul penal apreciază concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei corecte, iar argumentele recurenților în acest sens, neîntemeiate, deoarece în speță pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectul invocat, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Creciun Igor și avocatul acestuia Ghidirim Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Creciun Igor XXXXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti